

ZAJĘCIA PROMYCZKI 13.05.

„MUZYKA KLASYCZNA”

1. *Koncert* – wysłuchanie opowiadania Agnieszki Frączek.

Koncert

Agnieszka Frączek

W środę z samego rana do przedszkola przyjechali muzycy. I przywieźli ze sobą przeróżne instrumenty – jedne wielkie, inne małe, a wszystkie błyszczące i rozśpiewane. Dzieci przyglądały się im z ogromnym zainteresowaniem. Pan dyrygent, do którego wszyscy zwracali się „maestro”, opowiadał po kolei o każdym z instrumentów, a muzycy wydobywali z nich czarodziejskie dźwięki. Mnóstwo przy tym było niespodzianek! Najpierw się okazało, że ta trąba, pozwijana jak ślimak w muszelce, to wcale nie trąba, ale waltornia, a ta druga, długa jak wąż, to... to puzon! — Niemożliwe – nie chciał wierzyć Staś. – Jak to puzon? Przecież puzon powinien być długi i pyzaty, a ten jest długi i chudy!

Po trąbach nie-trąbach przyszła kolej na klarnet, skrzypce (które wcale nie skrzypią). A wreszcie na basetkę, która w ogóle nie jest podobna do basetu. I bałajkę, która niestety nie ma nic wspólnego z bajką...

Ale nie szkodzi – to spotkanie i tak było ciekawsze od najciekawszej bajki. A po południu dzieci postanowiły dać własny koncert.

Po wysłuchaniu opowiadania dziecko odpowiada na pytania:

- *Czy był to taki koncert, o jakim rozmawialiśmy wczoraj?* (rodzic prezentuje ilustrację z Karty Pracy 4.16b)
- *Czym się różnią te dwa koncerty?*
- *Jak nazywała się osoba, która dowodziła całym koncertem?*
- *Jakie instrumenty były wymienione w opowiadaniu?*
- *Do czego chłopiec porównywał waltornię?*
- *Jaki instrument przypominał mu węża?*
- *Czy tobie jakieś instrumenty coś przypominają?*

Rodzic powinien wyjaśnić dziecku niezrozumiałe słowa – ponownie czytać opowiadanie, a dziecko podnosi rękę, gdy nie rozumie znaczenia danego słowa, rodzic wyjaśnia na bieżąco pojęcia. Ważne, by było to nie w trakcie pierwszego czytania, gdyż dziecko nie skupi uwagi na fabule i ogólnym zrozumieniu sensu.

2. „Żywe instrumenty” – zabawa plastyczna rozwijająca wyobraźnię. Rodzic daje dziecku do wyboru konturowe rysunki różnych instrumentów. Dziecko zastanawia się, co mu przypomina dany instrument, a następnie dorysowuje do niego takie elementy, by można było odgadnąć, z czym mu się skojarzył. Po skończonej pracy następuje prezentacja i odgadywanie.
3. „Orkiestra” – swobodne wypowiedzi dziecka na podstawie własnych doświadczeń. Rodzic zadaje pytania: Co postanowiły dzieci na koniec opowiadania wysłuchanego na początku? Czym jest orkiestra? Kto gra w orkiestrze? Kto oprócz muzyków jest potrzebny w orkiestrze? Jak myślisz, na czym mogły grać dzieci w swojej orkiestrze?

Wysłuchanie fragmentu koncertu symfonicznego

<https://www.youtube.com/watch?v=osa8X95vSEY>

4. „Nasza orkiestra” – zabawy muzyczne z wykorzystaniem dowolnych przedmiotów. Dziecko wspólnie z rodzicem/rodzeństwem wybiera przedmiot w domu i próbują na nim zagrać. Rodzic nie wskazuje, kiedy mają zacząć i skończyć, pozwala im na pełną improwizację. Gdy skończy się koncert, rodzic zadaje pytania: Jak wam się podobała wasza muzyka? Czy słyszeliście swoją muzykę nawzajem? Co można zrobić, żeby koncert naszej orkiestry był lepszy? Kto może pomóc orkiestrze? Po co są dyrygent i zasady?
5. Praca z Kartą Pracy 4.16b – zabawa matematyczna doskonaląca przeliczanie i spostrzeganie.
6. Praca z Kartą Pracy 4.16a – doskonalenie zdolności grafomotorycznych, ćwiczenie słuchowe. Rodzic włącza dźwięki instrumentów, a dziecko zaznacza na karcie kolejność wysłuchanych dźwięków.

tamburyn https://www.youtube.com/watch?v=dAKY_sTd-b4

skrzypce <https://www.youtube.com/watch?v=7JgRLxG8THA>

marakasy <https://www.youtube.com/watch?v=OFpnYAI9Dpl>

fortepian https://www.youtube.com/watch?v=BlrR_AH_hjE

trójkąt <https://www.youtube.com/watch?v=YI1fAfdDhhM>

7. „Jestem muzykantem” – zabawa tradycyjna, nauka piosenki

<https://www.youtube.com/watch?v=or-xxFjWMy0>

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*

My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*

Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*

A na czym? Na pianinie.

A pianino, i no, i no, a pianino, i no, i no,

A pianino, i no, i no, a pianino, gra! *(naśladowanie grania na pianinie)*

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*

My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*

Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*

A na czym? Na flecie.

A na flecie, fiju fiju, fiju fiju fiju fiju...

A na flecie fiju fiju, fiju fiju gram. *(naśladowanie grania na flecie)*

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*

My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*

Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*

A na czym? Na skrzypcach.

A na skrzypcach dylu dylu

Dylu dylu dylu dylu

A na skrzypcach dylu dylu dylu dylu gram *(naśladowanie grania na skrzypcach)*

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*

My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*

Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*

A na czym? Na trąbce.

A na trąbce trutututu, trutututu ,trutututu,

A na trąbce trutututu, trutututu gram. *(naśladowanie gry na trąbce)*

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*

My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*

Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*

A na czym? Na bębnie.

A na bębnie bumtarara, bumtarara, bumtarara,
A na bębnie bumtarara, bumtarara gram. *(naśladowanie gry na bębnie)*

Jestem muzykantem, konszabelantem. *(wskazywanie siebie)*
My – muzykanci, konszabelanci. *(rozkładanie rąk, wskazywanie innych)*
Ja umiem grać, my umiemy grać: *(wskazywanie siebie, a potem innych)*
A na czym? Na wszystkim.

A pianino ino ino, a pianino ino ino
A na flecie fiju fiju fiju fiju fiju fiju
A na skrzypcach dylu dylu dylu dylu dylu dylu
A na trąbce trutututu, trutututu ,trutututu
A na bębnie bumtarara, bumtarara, bumtarara.